

A lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény a szerkesztőség nevére küldendő.

Kiadóhivatal:

Strausz Sándor könyvkereskedése. Ide küldendők az előfizetési díjak, nyiltterek és hirdetések.

Telefon szám 34.

Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap.

MURAKÖZ

magyar és horvát nyelven megjelenő társadalmi, ismeretterjesztő és szépirodalmi hetilap.

Előfizetési árak:

Egész évre 8 kor.
Fél évre 4 kor.
Negyed évre 2 kor.
Egyes szám ára 20 fillér.

Hirdetések jutányosan számíttatnak.

Nyíltter petítőra 50 fillér.

Feloldó szerkesztő:
ZRINYI KAROLY.Főszerkesztő:
MARGITAI JOZSEF.Kiadó és lapnyújtó:
STRAUSZ SÁNDOR.

Társadalmi problémák.

A napokban jelent meg egy rendkívül érdekes kimutatás a kivándorlás adatairól. A múlt évben — olvassuk a kimutatásban — közel 40,000 ember vándorolt ki Magyarországból Amerikába, vagy mint a székelejek Romániába stb.

Ez a szám ékesszólóan beszél és a beszéde egyenesen megdöbbentő. Negyvenötvenezer ember egy, egyetlenegy évben! Rettenetes vérvesztés. Nem mi, kis ország, de hatalmas államok sem engedhetnék meg maguknak ezt a luxust, hogy fiaikat ezrelve engedjék idegenbe. A kivándorlás az Egyesült Államokban lefolyt előválasztást megelőzőleg csökkent ugyan, mert egy darabig százezrek siettek haza Amerikából. És mi akkor abban a boldog illúzióban ringattuk magunkat, hogy ezt a houszerelem tévé, vagy azok az intézkedések, melyeket a kivándorlás megakadályozására fogantattunk. De hamar kiábrándoztunk, mert alighogy az előválasztás izgalmi elmúltak, a válságok elültek, a hatalmas oceanjárók ismét csak zsufozásig megerhelve vitték ki véreinket a tengrentútra, hogy ott keressék boldogulásukat.

A kivándorlás gazdasági tényezők közrehatásának volt az eredménye. Első és legfontosabb tényező ezek sorában természetesen az, hogy odaát, Amerikában hasonlíthatatlanul magasabb munkabérek vannak mint nálunk. S a munkás odamegy, ahol többet kereshet. Ezt az egy tényezőt egyelőre nagyon nehezen fogjuk kiküszöbölni tudni, mert lehetetlen versenyeznünk a hatalmas Úmó bőségben guruló dollaraival.

Pedig mi lútrés-tagadás, az egész kérdés mégis csak azon fordul meg, hogy szegények vagyunk, nincs pénzünk, nincs iparunk, meg a földművelésünk is rendkívül elmaradott állapotban leledzik. Amig anyagilag meg nem erősödünk, addig mit sem tehetünk az ellen, hogy polgáraink egy része könnyű szívvel és a jobb sors alapos reményében át ne lépje határainkat.

Egy vigasztaló mégis van a dologban és ez az, hogy a kivándorlók pénzt hoznak haza, sokat takarítanak meg, Amerikában megszokják a komoly munkát és meglepik vagyoni jólétüket.

Azok, akik vándorbotot vettek a kezükbe, nem szakadtak le a nemzet testéről, hanem a messze idegenben is mindig haza gondoltak. Gyűjtötték a pénzt, szorgalmasan küldözgették haza megtakarított fillereiket és nehéz munkájukban mindenkor az az ábránd ringott előtűk: milyen boldogok lesz-

nek majd otthon, ha visszatérnek, kis pénzükkel megrakodva és számúzik a gondot, nyomort egyszerű életükből.

Ha a kivándorlás hatalmas arányai el is szorítják szívünket, megdöbbentik lelkünket, megmarad vigasztaló momentumnak, hogy hiszen az egész mozgalom csak átmeneti, mi nem vesszük el fiainkat, mert hisz azok visszajönnek, hanem csak mintegy tanulni küldjük idegenbe — és életet a remény, hogy ha meglesz mindnyájunkban az az erős energia, amellyel a szegény magyar munkások rettenetes viszonyok között becsülettel megállották helyüket odakint, idegenben, akkor mi is felkötököljük magunkat a gazdaságnak arra a fókára, hogy minden polgárunkat itt tarthatjuk, jól tarthatjuk, a hazában.

Repülünk.

Amiről a régi kor fantasztaí álmodoztak, amiről a gyermeknek dajkamesét mond az édes anya zengzeles ajka, az ime valóra vált. Sasszárnyakon viszi az embert tudomány a magasba s a madarakat megszégyenítő sebességgel ragadja unguon-berken, sikon-hegyen át, messze-messze, ameddig a szem ellát, sőt még azon túl is.

Repülünk! Ez a legújabb jelszó. Repülünk! S a szív dagad a gyönyörűségtől. Szellemszárnyon emelkedik az ember, fel fel a magasba, a felhők közé s megközelíti a mindenséget hatalmas röptében.

S nemcsak az idegenek repülnek. Mi is, magyarok, kivesszük részünket az internacionális versengésből s mi is hozzájárulunk tudásunkkal, szorgalmunkkal, tehetségünkkel, hogy ezt az órségi problémát végre sikeresen megoldhassa s praktikus céljaira felhasználhassa az emberiség.

A nemzetközi repülőversenyek Budapesten megmutatták, hogy nemcsak a franciák, németek, angolok, amerikaiak, osztrákok uralják a levegőt, hanem a magyar zsenialitás is teret talál, hogy érvényesüljön s hogy legizgassa azt az ezer és ezer nehézséget, mely e nagy kérdés megoldását illy sokáig késleltette.

Dedalus és Ikarus szárnyas regéje ime már nem mese. Ott szállingóztak az Ég kétségében a neves pilóták, hogy egymástól nyerjék el azt a pálmát, mit a versenybírók a repülés gyorsaságára, tartamára s magasságára tűzött ki. Mint vándorló varjak egy tömegben, úgy röpködtek a neves aviatikusok a magyar főváros levegő egében s gyönyörködtek a bámuló közönséget azokban a gyakorlatokban, melyek keresz-

tülvihetőségét sokáig nem is merte álmodni a küzdő emberiség.

Nemzetközi mérkőzés színtere volt Budapest. Együtt volt az egész világ minden valamire való repülőembere, hogy bemutassa gépének használhatóságát, kiválóságát. A saját merészségét, vakmerőségét és hidegvérét. Mindenki attól félt, hogy a magyar versenyes nemzetközisége nélkülözni fogja azt a külön izgalmat, hogy azokban magyar versenyzők is a siker kilátásával résztvehesse. De nagyot fordult az idők kereké s a magyar repülő emberek is ott szállingóztak a gyakorlótereken, minden igaz magyar legnagyobb öröme s boldogságára.

Mert minden versengés elősorbán csak akkor bír reánk nézve érdekel, ha azokban résztvevők között magyar embert is találunk. A repülés első korszakában minden eredmény, lett-lyégen az bármily nemzetiségű, érdekel birt reánk nézve, mint a kulturemberre, akinek örömet okoz minden előrehaladás. De amióta a repülés problémája már végleg megoldottnak látszik, az érdeklődés már a nemzeti szempontból alakult ki, amennyiben azt lesi, azt várja minden magyar ember, hogy mikor hall hirt arról, hogy a magyar légész fedez fel olyan alkalmatosságot, amellyel a levegőt meghódítja.

S ime most már ez a vágyunk is teljesült. A nemzetközi versengésben magyar fellalalók is résztvettek s abban épen úgy megállották a helyüket, mint ahogyan eddig még minden téren igazolták, hogy a magyar teremtő erő miben sem áll hátrább a más nemzetek zsenialitásánál.

Repülünk. Ez áll minden érdeklődés középpontjában. Repülünk mi is magyarok. Bár repülhetnének elérhetetlen vágyaink felé is!

Az iparostanoncok kiállítása.

Az iparos-tanonciskolák negyedszázados fennállása alkalmából országos munkakiállítás terveztek az ország fővárosában. Ez a terv azonban halasztást szenvedett. De egyet eredményezett az ötletből kifolyólag, a vidéken rendeztek lokális kiállításokat a tanonciskolai vizsgálatokkal kapcsolatosan. Csáktornyán is volt ilyen kisebb méretű kiállítás, mely nagyon is szerény keretben mozgott; de ebben a mértékben is örvendetes világot vetelt egyes iparágaink egészséges fejlődésére.

A tárgyak a polgári iskola rajztermében voltak kiállítva s nagyszámban láttunk ott fából, bőrből, fémből készült tárgyakat. A bizottság, mely az iparostület és a tan-

Ne tévovázzék, ha fáj a feje,

: hanem használjon azonnal :

Beretvás-pastillát

amely 10 perc alatt a legmakacsabb migráint és fejfájást elmulasztja. Orvosok által ajánlva. Kapható minden gyógyszerárban. Ára 120. — Készíti Beretvás Tamás gyógyszerész Kápesten, 3 dobozár ingyen postai szállítással. 637 38—52

testület tagjaiból állott, a megejtett bírálat alapján a következő kiállításokat díjazta:

Négy-négy koronát kapott: Kocsis György lakatosanonc (Prsztec Ignác) egy Wertheim ajtózárrát, Herzenský Bálint bogárné tanonc (Králl Imre) egy kocsikerékért, Králics Bálint kovácstanonc (Oreski István) egy lópatkóért; 3 koronát: Kaniski Márton cipésztanonc (Domján József) egy pár cipőért; 2-2 koronát: Toplicsánec János asztalostanonc (Mátyán Mihály) egy szekrényért, Wampli Lajos cipésztanonc (Wampli Imre) egy pár cipőért; 1-1 koronát: Herencsics József asztalostanonc (Mátyán Mihály) egy asztalkéért és Szersa Ágost asztalostanonc (Czeizsek István) egy szekrényért.

A díjakat Zrínyi Károly igazgató osztotta ki elismerő és buzdító szavak kíséretében. Rámutatva az ipar nagy fontosságára, köszönetet mondott az ipartestületnek az érdeklődésért, a tanoncokat meg lelkesítette a foglalkozásuk iránt való szeretetre, annak megbecsülésére s az abban való tökéletesedésre. Kiosztásra került 21 K, melyet részben az ipartestület bocsátott a zsüri rendelkezésére.

Ezzel a szerény kezdettel a jég meg lett törve. Remélni lehet, hogy a jövőben mind nagyobb arányokat fognak öltetni a kiállítások. Inasainkban az ambícióit növelni kell az iparosainkban is fejlődni fog az önérték, melyből kifolyólag iparunk nagyobb lendületet fog venni.

A munkakiállításoknak nemcsak speciális erkölcsi, de anyagi és általános nemzeti jelentőségük lévén, kívánatos, hogy azokat állandóan a felszínen tartsák.

— **Hirdetmény.** Csáktornya község előjárósága által közhírré tételik, hogy Zalavármegye alispánjának 10449/910. számú rendelete folytán a helyszínen a lakarmány,

Az árnyékban.

Irta: Somogyi Endre.

Ebéd után a nagy nyári meleg csak úgy porzott az utca levegőjében, a házfalak fehérsége mozogott, reszketett, mintha valami láthatatlan madár verdesné a szárnyával. Miután ilyenkor nem jó kint tanyázni, a két polgár a vásár után betért a vendéglőbe.

Ez úri hely volt kétöbön; de egy kis szelős szárnya volt az udvar felől a polgárok számára. Vadszőlővel befutott, zöldleves árnyékban a széles tornácok hosszukás asztalok utánakugak, az asztalokon piros kockás, kemény, vászonterítők. Nem volt itt ember senki, csak egy kis hosszunadrágos sváb fu ült az egyik asztal mellett és kiffit evett, mint egy macska. Az apja a vásárba mehetett s itt hagyta a gyereket, hadd mulasson a kemény és szívós jóságokkal.

A két polgár módos gazda lehetett; az egyik lovasembernek látszik, a másik ökrösnek. A lovasembernél ugyanis ostor van, a hajlós, hosszonyelű, piros, csapós ostor bejón az ivóba; akinél pedig nincs ostor, az ökrös ember, mert annak az ostora kint marad, az ökrös szarvára akasztva.

A polgárok elhelyezkednek s bort isznak. Csak egy fél literrel, csendesen. A bor hamar elfogyott s az ostoros ember megszólal:

— Mehetnének talán.
— De a bort nem lehet ellopni — mondja a másik.
— Hát ki kell fizetni.
— Hát? Hát maga nem fizeti komám?
— Nem is. Az áldomást kend fizeti komám? Igérte is na!
— Igértém? Hogy lehessen az? Hát ki vett? Én vettem, én; de kend fizeti azt, ha ígérte. Azután már egyszerre beszélnek a polgárok, hangosan; de a szót érteni nem lehet. Meglökik az asztalt, előbb csak ujjal úgy megrázzák az igazságot, míg nem az ostoros ember az üveg mellé üt az öklével.

termények és tüzelő készletek elhelyezésére vonatkozólag egybeállított kimutatás Csáktornyan a község háza 1. számú hivatalos helyiségében közzemlére helyeztetett. Ezen összeírás kimutatás folyó hó 21., 22. és 23. napjain megtekinthető s aki a kijelölést magára nézve sérelmesnek tartja, észrevételeit ezen előjáróságnál benyújthatja.

K Ü L Ö N F É L E K.

Az ifjuság feladata.

Egyre jobban pusztul nemzetünk. Mint a bomlott kévét a szélvihar, szerteszórja világá a hajdan erős magyart a nyomorúság és az elszegényedés. A legnagyobb kétségbeesés fogja el lelkünket, különösen amikor fiainkra, gyermekeinkre gondolunk.

Csupán nemzetünk ifjusága tartja még bennünk a hitet, hogy jóra fordul minden. S ezért minden ifjunak ki kell venni részét a munkából, mert csakis így érthetünk el hasznos eredményeket. Ismerkedjék meg az ifjuság először is hazai iparunkkal és kereskedelmünkkel. Tanuljanak a régi idők ifjuságának példájából, akik idegen áruért egy fillért se költöttek.

Ezért a mai ifjuság is ne brünni posztóból varrott ruháján hordja a magyaros zsinórt, hanem csakis olyan ruhán, mely magyar posztóból magyar iparos által készült. Ugyanez a kötelesség háramlik honleányainkra is, akik manapság fájdalom, csak nével magyarok, míg szívükben gondolkodásukban teljesen hódolnak az idegen divatnak.

De más nemes feladatot is megoldhat az ifjuság. Ez a nép körében teljesítendő nemes hivatás, melyet úgy gyakorolhat, ha a szünidőben a szülőföldjén maga köré gyűjti falujának hasonló kora pajtásait és azokkal megismerteti a haza iránt tartozó kötelességeket.

Minden tudományágat képviselő ifju előmozdíthatja kultúránk fejlődését és megmenthet ezer és ezer embert a hazának, ha idejének és tehetségének egy részét az elmaradott falusiak művelésére fordítja. Különösen a tudománygyetem hallgatói tehetnek sokat a nép érdekében. Így az orvosnövendék a közegészség terén érvényesítheti tudását, hogy fajunk erősödjék és a csenevész he-

lyébe egészséges ivadék lépjen. Az egészséges lakás, a tisztaság fogalmának terjesztése, a táplálkozás rendszerezése, a mértékletesség, az alkoholtól káros hatása, mind megannyi alkalmas téma egy orvosnövendéknek, hogy tanításával népünk pusztulását meggátolja.

Épen ilyen hasznos szolgálatokat tehet a többi felsőbb iskolákat járó diák is, ha behatólnak a nép lelki világába és kioktatják a maguk és a haza iránti kötelességeikre. A lélek és az értelemnek művelése legyen legelső törekvésük.

Ha minden diák csak egy parányi igyekezetet is tanusít, úgy nem kell félőnk a jövőtől, mert a fajfenntartó magyar nép, ha szeretettel közelünk feléje és kioktatjuk kötelességeire, vissza fogja tudni szerezni régi jó hírnevünket és gazdasági jólétünket.

— **Tanfelügyelői látogatások.** Ruzsicska

Kálmán dr. kir. tanfelügyelő a mult számunkban megemlített körútjában a mult hét utolsó napján a királylakai és drávaszentmihályi áll. iskolákat is meglátogatta, ahol a tapasztaltak fölött ugyancsak elismerést fejezte ki. — Körössy Sándor segéd-tanfelügyelő hasonlóképpen vidékünkön járt a mult héten. Meglátogatta a nyirvölgyi és szentilónai áll. iskolákat s ellátogatt a helybeli áll. ovodába is, ahol hosszabb időt töltött.

— **Papszentelés.** Városunk szülőfőlt, Megla László Tibort, f. hó 24-én szenteli fel Kalocsán dr. Várossy Gyula kalocsai érsek 26-án pedig a helybeli templomban tartja első miséjét.

— **Tanfelügyelői kirendeltség.** A vallás- és közoktatásügyi m. kir. miniszter Madarász Andort, a kecskeméti tanfelügyelői kirendeltséghez berendelt áll. elemi iskolai tanítót a Zalavármegyei tanfelügyelő-séghez helyezte át.

— **Kinevezés.** A helyügyminisztertől nyert felhatalmazás alapján Zalavármegye alispánja Balogh Endrét közigazgatási gyakornokká nevezte ki s a Csáktornya-járási szolgabíró-sághoz osztotta be.

Erre kijön a vendéglős, annak elmondják az esetet. A bornak, a félliternek nem akad gazdája, ez nincs aki megfizesse. Kemény szók hallatszanak, közben az asztal is beszél nagy kopogással.

— Na ez nem járja, Csoma Pál — mondja az ökrös ember.

— Én sem hittem volna Vas Gergely — mondja Csoma Pál.

— Nem hitte volna? Mit nem hitt volna? Én rólam? Hát hozták egy litret, korcsmáros úr, egy egész üveggel. Most kirendelem, ki is fizetem. De a félliter nem.

A korcsmáros kihozta a bort s Csoma Pál kifizette nyomban, a mellényezéből szedi csak a pénzt, hadd lássák, hogy erre onnan is telik.

Tölt a Gergely poharába s kinálja.

— Na! Most már igyunk. Na!

Vas Gergely előbb nézegeti a bort, nézegeti a komáját, vajjon igyék-e, vajjon lehet-e most már inni ebből a borból? De ahogy Csoma Pál odakocintja a poharat az övéhez, mégis hozzányul a pohárhoz s iszik.

Ezzel megbékélnék az emberek s isznak tovább. Eleinte beszéd nem folyik, de aztán csak megindul. Hég pedig néhal Kovács Mártonról, aki tegnap halt meg s a társulat nem akarja fizetni az érte járó összeget.

— Nem hát, mondja Vas, mert Márton bácsi a társulatot becsapta.

— Csak beszéd az, véli Csoma.

— Már hogy lenne! Elmult 60 esztendő, mikor beiratkoztok, de letagadtá. Azt mondta, hogy csak 57; mert ha bevalja az igazat, hát nem vezik fel.

— Hát minek vették fel? Felvenni nem volt muszáj. Öreg volt már, nem emlékezett, punktum! Honnan tudja? Nem pap, hogy tudja.

— Most perelhet Józka mégis, a fia.

— Hát perel, jól teszi. Ez a társulat mind huncut.

Mig a társulatot vitatták, elfogyott a bor.

Vas Gergely veszi észre s zörög a korcsmárosért.

— Most már adjon nekem is egy üveggel,

ne maradjak szegyenben én se. Itt van fizetek is érte, de a félliterét nem.

Ki is fizette Gergely; ugyszintén ő is a mellényezéből szedte csak elő a pénzt, az aprójából. Ezért ugyan neki sem kell a zacskóba nyulni.

Megvizsgálja a komája tekintetét, mint mikor a gazda az égen kémleli az időjárást, aztán a haragos féllitert, a kiürült kis üveget féltrete az asztal végére s tartós ivásra kezdett rendezkedni. A pipát megtöltötte, az asztalra könyökölt s öntötte a poharába.

Csoma Pál látta a készülődést, nem is elnevezte, kedve jött az évődésre.

Gavallér kend mégis, Vas Gergely, látom gavallér legény.

— Legény biz a — felel Gergely — tán fiatalab is mind kend.

— Nana az asszonyok mit szólnak hozzá?

A haja már szürke is, csak a bajusza fekete. Hogy lehet? Tán kenyi valamivel, vagy mi?

— Hajjé, hát nem tudja? — kérdi Gergely.

Ez onnan van, hogy hajuzsom husz évvel fiatalabb, mint a hajam. Azért fekete még, érte?

Csoma Pál érte s nagyot nevet rá. Most már jó kedvük van, a beszédbe is igen belemertülnek. A borok jönnek kifelé pontosan s a polgárok fizetik válogatva. Hangosan beszélnek, az asztal most már rendezen kopog, de nem haragból, hanem a jó kedv miatt.

A polgárok szivart szívnak s szemük ragyogós, a bajuszuk összekuszálódott, a mellények kigombolódnak: Csoma Pál kalapja a szemébe húzva, a Vas Gergelyé ellenben hátracsapra, a feje bübjára. Mindebből az látszik, hogy itt muszika is szóla már, ha lehetne, azonban nem lehet, itt nem engedik. Emiatt veszekedés is történik, mert ilyenkor könnyen támad a veszekedés az emberekből, mint a láng a gyufa fejjéből, ha végig sercentik a skatulyán.

Mikor aztán a bor megint elfogyott, Csoma Pál felállt s azt mondta:

— Keresztül süt a nap a házon komám.

— **Tanfölgnyelvi látogatás.** Dr. Ruzsicska Kálmán kir. tanfelügyelő és hó 16-án meglátogatta a perlaki áll. el. népiskolát. A tanfölgnyelnek kifejtett szorgalmáért és az elért szép sikerért elismerését nyilvánította.

— **Eljegyzések.** Deák Aladár Julián-egyesületi igazg.-tanító eljegyezte Grész Etelka kisasszonyt, szintén Julián-Egyesületi tanítónőt. — Terszenyák József belicai tanító eljegyezte Steinauer Vilma kisasszonyt, ugyanoltani tanítónőt.

— **Halálozás.** Úzszinte részvétellel tudatjuk olvasóinkkal Cziznek János nyug. tanító halálát. Cziznek János 40 éven át volt Miksavár tanítója s rokonszenves egyéniségével közszeretelnek örvendett. Cziznek János f. hó 14-én reggel 10 órakor, rövid szenvedés után, életének 68-ik, boldog házasságának 46-ik évében hunyt el. Csütörtökön helyezték a stridóvári róm. kath. temetőben örök nyugalomra. Özvegyén kívül 4 gyermeke s 10 unokája síratja. Áldás és béke porain.

— **A tanonciskolai vizsgálat.** Múlt vasárnap folytak le a helybeli iparos-tanonciskolában a vizsgálatok, mely iránt az ipar-tesület tagjai az idén szokatlan érdeklődést tanusítottak. A vizsgálat végén a szorgalmasabb tanulók jutalmakat kaptak. A jutalmak a takarékpénztárak adományából (50 K), a Neumann Samu-féle alapítvány kamataiból (20 K) s az ipar-tesület adományából (10 K) kerültek ki. Pénzbeli jutalmat 11 s könyvjutalmat 13 tanonc kapott.

— **Éskülvő.** Blau Arthur f. hó 26-án d. e. fél 12 órakor esküszik örök hűségét Nagykanizsán Kopstein Frida kisasszonynak.

— **Évzáró vizsgálatok.** A kotori községi népiskolában az évzáró vizsgálatokat a bárányhímlő járványszerű fellépése miatt f. hó 13-án kellett megtartani. Déllel 8—12-ig Peczek György c. kanonok, esperes, egyház-

megei kerületi tanfelügyelő elnöklése mellett tartattak a hitani vizsgálatok, délután az osztályvizsgálatok. A megjelent szülők és tanügybarátok örömmel hallgatták a kis horvátjuku gyermekek magyar feleleteit. A vizsgák befejezése után elnököl Vlasics Rókus iskolaszéki alelnök tartalmas és szívből jött szavakban köszönte meg a tanítók fáradozását, különösen a magyar nyelv tanítása tekintetében örömet lejezte ki, hogy most már úton-útfélen hallani a kis gyermekeket, kik önállóan szerelik ki gondolataikat csengő magyar nyelvükön. Buzdítja a tanítóságot, hogy e téren ne kíméljék a fáradságot, hiszen a fáradságos munka eredményének ok örülhetnek elsősorban és legjobban. Az ünnepegy a Himnusszal ért véget.

— **Évzáró vizsgák.** A perlaki áll. elemi népiskolában az évzáró vizsgák f. hó 20, 21 és 22-én, — az iparostanonc-iskolában 19-én délelőtt tartatnak meg. 23-án »Te Deum«, 26-án pedig gyermekmulatság lesz a »Hermán-c-féle vendéglő kerthelyiségében.

— **Halálozás.** Özv. Pételvári Molnár Jánosné, Molnár János, Eszterházy herceg uradalmi tisztartójának özvegye, folyó hó 18-án délután 4 órakor hosszas szenvedés után életének 73-ik évében Csáktornyan elhunyt. Holtestét Szekszárdra szállítják és ott helyezik a családi sírboldban örök nyugalomra. Az elhunytban Patáky Kálmán a helybeli áll. polg. isk. köztisztviselőben álló igazgatója anyósát gyászolja.

— **Felhőszakadás.** Medard napjáról az a közhiedelem uralkodik, hogyha az nap az eső esik, negyven napig folyton esős idő kísért. Ez a régi teoria, úgy látszik, az idén is beválk. Mert junius 8-án eső esett, azóta nem mulik el nap, hogy ne esnék, sőt néha valósággal szakad. Ez történt különösen múlt kedden délután is, amikor Csáktornya fölött egy óra hosszág tartó rettenetes zivatar vonult végig romboló szélviharral és jégesővel. Minden égtájról rettenetes kavardással gyűltek össze a sajátságos olajzöld színű felhőkolosszusok, valóságos esti sötétségbe borítva a várost és vidékét. Majd déli s utóbb délnyugat irányból rettenetes szélvihár kísérletében megérkezett a felhőszakadászerű eső, mely mogyoró nagyságu jéggel vegyest végigtartotta a vidéket. Némely utcáig egészen előntölte a vízárdat s a közlekedés is egyidőre teljesen fennakadt. Sokan csak kerülő útonok juthattak el foglalkozásuk helyére. Alig ért véget az egyik zivatar, máris megkezdődött ellenkező irányból a második. A vetéseket az orkán sok helyütt egészen ledöntölte, úgy hogy a nehezebb szemű gabona már aligha fog lábra kelni. A jég a szőlőben is nagy kárt tehetett, ami annál lesújtóbb, mert már az azelőtti héten is végigtartotta a jégeső Muraköz hegyvidékét, miközben a hegykerületekben s kivált a farkashegyi állami szőlőtelepen akkora pusztítást vitt véghez a szőlőtökeben, hogy évekre van szükség, míg azok ismét új erőre kaphatnak. A jégeső a szomszéd Horvátországban, ahonnan a zivatar jött, valószínűleg még nagyobb kárt tehetett. Egy órai dühöngés után, mely alatt 44 mm. csapadék esett, északi irányban folytatta útját az istenítéletyszerű zivatar. Azóta naponként esik az eső, úgy hogy a legszöb reményekre jogosító termést a legnagyobb veszedelem fenyegeti.

— **A vasúti ütközés halottja.** A nagykanizsa-prágerhoi 250-es es. tehervonal vasárnap reggel Nagykanizsáról Csáktornyára érkezett. A csáktornyai állomáson Nagy Németh József kiskanizsai 54 éves déli

vasúti kalauz tolatás közben az ütközök közé került, melyek a szerencsétlen ember mellkasát összeroppantották, majd az ütközök nyilódása után a sínekre esve, a tolató vonat a kalauz lábát és karját is összezúzta, ki a szenvedett rettenetes sérelmek következtében, pár percnyi kínos vergődés után a helyszínen meghalt. A Huszár Pál dr. szolgabíró által vezetett vizsgálat kiderítette, hogy a kalauz a saját vigyázatlanságának esett áldozatul, amennyiben az általa végzett kocsikapcsolás után, a szabályok ellenére akart az ütközök közti résen a kocsik közül kiugrani. A hétfőn megejtett rendőri boncolás után a család a halottat Kiskanizsára haza szállította. A szerencsétlen véget ért kalauzt feleségén kívül 6 kiskoru árva síratja.

— **A magyar Karibbad.** Hazánkban egyetlen olyan gyógyfürdő van, amely gyógyhatás tekintetében vetekedik a világhírű Karlsbaddal. Ez a fürdő a kies fekvésű, festői szépségű Korytnicza, mely ózonsod levegőjével, kitűnő hatású gyógyvizivel, magaslatti fekvésével, modernül berendezett gyógyintézetével az egyetlen hely, amely gyomor, bél és májbajokban szenvedőkben föltétlen gyógyító hatással bír. Nemcsak a betegek, hanem az üfűlést és pihenést keresők is megtalálják itt, az évszázados fenyeskek között azt, ami után vágyunk. A közönség egészsége fölött kiváló orvos örködik; a lakáskérdés a legkényelmesebb, amennyiben 15 pompásan berendezett szálló és villa-épületben szállásolja el vendégeit az igazgatóság; az élelmekről több kitűnően vezetett vendéglő gondoskodik, úgy hogy mindenki, vagyoni viszonyaihoz, tehetségéhez mérten, oszthatja be gyógykezelési időtartalmának költségét.

— **Óriási zivatar.** Mint Stridóvárról írják, f. hó 13-án d. u. l órakor iszonyu vérszélhök nyomultak elő. Minden vihar nélkül erős zápor, kisebb felhőszakadás hozta remületbe a lakosságot. A hegyekről leömlő nagy víztömeg teljesen előntölte a völgyeket és utakat. A közlekedés megszakadt. Emberek alig emlékeznek ilyen zivatkára. A pusztítás különösen a szőlőkben tett nagy kárt, de a völgyeket sem kímélte meg: a lekaszált fűvet elsodorta, a lábón állót beiszapolta. Egyes hegyhátokon meg a jég is hozzájárult a pusztításhoz. A kár ezerekre rög.

— **Huszonöt dollár nélkül — vieszal** Többször kísérelték meg, hogy a newyorki bevándorlási biztos amaz intézkedését, mely szerint csak azt engedik amerikai földre lépni, aki legalább 25 dollár készpénz felett rendelkezik, megváltoztassák, ez azonban nem sikerült. A partaszállítás előtt könyörtelenül megkövetelik mindenkitől a 25 dollár készpénz felmutatását, s akinek nincs, azt visszaküldik régi hazájába.

— **Vásárok Pettauiban.** A jun. 15-én megtartott vásáron bikát 64—74, ökröt 70—74, tehenet 52—68 fillérért árultak kilogrammonként elősúly szerint. Disznót kilogrammonként 1—120 K-ával lehetett venni. A legközelebbi országos vásár július 6-án lesz, amikor lovat, szarvasmarhát és disznót hajtanak fel. Disznóvásárt azonban június 22-én és 28-án is tartanak.

Értesítés.

Női kalap raktáramba sikerült egy elsőrendű munkaerőt megszereznem, miért is azon kellemes helyzetben vagyok, hogy a legelegánsabb kalapokat a legutányosabban szállíthatom.

Átalakítások, gyász- és alkalmi kalapok izléses kiviteléért szavatosságot vállalok. Szíves pártfogást kér:
Kelemen Béla
férfi- és női divatruháza Csáktornyan

Na menjünk, muzsikaszó nincs — hát menjünk. Csakugyan a nap már egészen lent járt. A sugarai igen egyenesen jöttek: ilyenkor sűt az egyik ablakon be, a másikon ki, vagyis keresztül a házón, ha szembe van a két ablak. Vas Gergely csak tilt tovább s megfogta a haragos üveget, a legelő — amit félre tett volt. — Hát ami ebbe volt? Nem lopjuk el tán? — Az igaz, mondta Csoma Pál, hát ki is fizeti! — Nem lehet, ezt én fizetem, hát nem kend mondta, hogy én? — Én, én, jó, az akkor volt. De ki vett? Nekem kell tán fizetni, vagy mi? — Soha sem. azt szeretném látni, ha én mondom. — Csuff! akar tenni vele mi? — Hát engem akar? Mit akar? — Vas Gergely is felkelt, még pedig hirtelen és zajjal. A szék erre dűlt, a kalap arra hullott, az üvegek pedig nyugtalanokdtek az asztalon. A vendéglős előkértül s a polgárok szaporán kotoráztak a szobban, szedték elő a pénzt. A bornak, a félliternek most már két gazdája is volt, mind a ketten fizetni akartak. A borból amit megittak az emberek. Előtamadt a virtus, meg a nagy szíveség. Most már nem számoltak semmit. Az ilyenre most már ki nézne? A sok pénz után már elmehet a kevés, valamint a kotel is a borju után szokott elmenni. — De fizetni nem kell — mondta a korcsmáros — már betudtam a többibe. Mikor a lite-reket fizették, odaszámítottam ezt is apránként, hogy baj ne legyen. A polgárok egymásra bámultak, meg a korcsmárosra. — No ez nem járja — mondta Csoma Pál méltatlankodva. — Ezt nem hittem volna — tette hozzá Vas Gergely ugyanugy.

Sve pošiljke, kaj se tiče zadržaja novinah, se imaju poslati na ime urednika vu Drávavásárhely.

Izdateljstvo:

knjižara Strausz Sandora
kam se predplate i obznane pošiljaju.

na horvatskom i magjarskom jeziku izlazeći društveni, znanstveni i povučijivi list za puk
Izlazi svaki tjeden jedenkrat i to: svaku nedelju.

Preplatna čina je:

Na celo leto 8 kor.
Na pol leta 4 kor.
Na četvert leta 2 kor.
Pojedini brojci koštaju 20 fil.

Obznane se poleg pogodbe i fal računaju.

MEDJIMURJE

Odgovorni urednik:

ZRINYI KÁROLY.

Surađnik:

PATAKI VIKTOR.

Izdatelj i vlastnik

STRAUSZ SÁNDOR.

Svetlost med narodom!

Vnogi misliju, da su oni onda spametni, kada dobro znaju lumpati, larmati, vikati, kartati se i kad je treba napitnice odrezati, zvun toga takve prazne reči govoriti, kakve su sada po celim svetu na jeziku pokvarjenih ljudi. Koji to sve znaju, oni nisu spametni. Jer pamet nemože biti zvunašnja forma jezika, nego pamet je čistoća duše. On človek je prosvetljen spameteni, koj ima čistu dušu, koj ne više ondi, gde mu nije treba, koj svaki čin premisli predi, kak ga napravi, koj neproda dušu za nikakve peneze i koj ostane veren svojemu zvanju, tojest ako je šoštar, nije fiskaliuš, i ako je poljodelec, nije političar i t. d.

Dénes na žalost već i takve novine moremo čitati, koje tak rekuć kvariju narod. Doneseju skup svakojakve praznosti, bedastoće, od gologa človeka tak pišuju, da si mi moramo oči zažmèreti jer nam lica porumeniju na onaj glas, kakvoga nekoje novine imaju. Te novine podpomažeju gréh, kvariju mlada srca, koja je čitaju, tak onda nije čudo, da se bolše naravi ljudi žalostiju i pitaju: kam budemo došli, ako bude to tak išlo.

I na žalost, najviše žrtvah imaju ove novine te takše knjige, ravno med onimi, koji nisu mnogi škola'h zvršili. To je jako žalosten pojav. Vu varaših je meštarski stališ i težaki, a na nekojih mestah i poljodelavci pokvarjen, neveruje vu Boga, neljubi

domovinu, poštenje da za peneze, ženi se svaki dën s drugom pod vrbom, kak ptiček slaviček, delati neće, na mesto narodne nošnje gospodsku škurdu obleće, karta se i gospona špilja bez toga da bi k tomu imel škole, pamet i dosta penez

Zakaj dénes toliko ubojstvih moremo čitati, toliko razbojničtva se pripeti, sestra brata zakole ili brat sestru, samo da do penez dojde!? I sve sa smèhoni, bez straha pred Bogom! Zato jer se je narod razvuzdal, narod nesluša skolu, nesluša cirkvu, nego ide za sladostima ove zemlje, nikad mu nije dosta, nikad nije zadovoljen, navek si na novim tere glavju, jer mu fali iz srca onaj sladki lanec, koj bi ga zadržaval, fali mu vera i fali mu Bog.

Mi ne politiziramo, ali med našimi rečmi moramo spomenuti jednu stvar, koja sada med pokvarjenimi jako vlada. Zahtevaju sveopće pravo glasa, tojest da svaki ima pravo glasovati. Moji dragi, do sada se dogodilo dosta nemorala, ali onda bi se još više. Rečimo pravično, da to zahtévaju samo nespametni ljudi za nespametne. Kad bu i on šljatar imal votuma, onda budu ljudi tak niskoga morala, da budu i za 15 krejčari i za šusterkubu dali votuma. Osobito tu se more videti strašno nezadovoljstvo da človek mesto Boga vu politici išče zadovoljstina. Nikad i nikad nebudu ljudi dobri ako je bude samo zemeljski zakon vodil. Božji zakon je vekivečni k njemu se povrnite, taj zakon vam svim mir zasadi vu srce.

Bolje je deset minut skrušeno se pomoliti Bogu vu cirkvi, kak deset vur poslušati i najčistasteji govor demagoga, koj nam sve obeća ali nikaj neda. Bog nam mir zasadi vu srce, ako se knjemu obrnemo, a jeli nam to more i človek dati? Nemore Ono, kaj nam človek daje, je nezadovoljstvo, je praznost srca, koja nas najvišeput na zlo pelja.

Od kad su se ljudi od Boga odvrnuli, od onda nije mir na zemlji. Gledimo samo Francusku, tam nega već Boga i kam je došla ta zemlja? Žene nerodiju decu, jer veliju, da je sladkeše se ljubiti, kak decu roditi, mužki nedržiju meru vu ljubavi i zato jih je najviše gingavih, soldati koji su još je neposlušaju svoje predpostavljene tak da Francuska opet pred bunom stoji. Prevelika sloboda nije dobra. Ona sloboda koja veru ostavi je gift za narode, jer človek, ako i pamet ima, zato ipak človek ostane, te ako zataji vu sebi dušu, postane živinče to je već svejedno, da onda nekoje takvo človečje živinče od žganice leži vu prahu, drugo pak vu palačah od šampanjera zamamljeno vu kritu koje perдите se valja. Človek je samo onda čeli, ako Boga pozna, jer onda ima i dušu. Ali ako dušu iz sebe zataji onda ostane jednostavno živinče.

Svaka svetlost dakle, koju med narod nesemo, naj ima vu sebi duh vere, naj vodi k Bogu, jer drugač pokvari človeka i vništi mu dušu.

Vkradjeni peharec.

Za nekdašnjega, starinskoga vremena, vu varašu Li-cseng je živel jeden siromaški diak, kojega su za Jiu zvali. Vu reštu njegovoga stana je jako veliko, razprostranjeno polje bilo, posred kojega je jeden lépi kaštelj sa balkoni is pristroski stal, vu jednim lépim cvjetućim vrtu. Nut ali ov stan je prazen bil i nagnut na razsip najviše zato; ar kak je šepetanje razglasilo; da su vunjem duhi i copernice i svakojaki prato naturalni pojavi koji su i prijašne, unutra stanujuće uznemirjavali.

Jednoč je Jiu sa svojemi pajdaši skup obedoval i po razgovaranju su i pocoprani kaštelj spomenuli. Njegovih pajdašov jeden je označil:

— Koj bi vupal iz medju nasega društva vu tom kaštelju kroz jedno noć prebivati, onomu ubi drugi platiju jeden fini obed, kakvoga si bude od sam žetel. Nato skoči Jiu i vikne:

— Pak gdo bi se bojal? Držim vadlingo i odmah idem ta. Njegovi školarci su vadlingo odmah zaključili i spredovili ga do gradje kaštelja, gde su se od njega spričali i osobno opomenuli: ako bi nekaj groznoga

videl, ili čul, nek samo zaufano više za pomoć.

Jiu se je nasmejaj i obećal, da kaj guder bude videl, to si bu posvojil i kakti redkost sobom donesel. Zatém je odisel na vrt.

Mesec je ran vu prvim fertalju bil i přemda je vu slabi svetlosti težko išlo, ipak je našel ulaz, kroz kojega je naskorom vu kaštelj stupil. Iduvši poštenjgah gori; stupil je vu jedno prostrano salo, vu kojoj je na skorom odlučil, da tu bude prenočil. Kratko vrème je čekal, je-li se nebude kaj čudnoga dogodilo a potlam je kroz oblok meseca gledal, kak za srédnje brziljke zapada. Nikaj čudnoga je ne opazil, razpresterl je sobom donešenoga pokrovca i legel si je spat.

Ali ve jeden livrèrani inoš hitro vu satu stupi; vu ruki — na latusčvèt spome nućom — lampom i kad na podo spavajućega Jiu opazi, prebèšeno nazaj stupi, onda se obrne, pak žurno ide povédat drugem inošom, da vu veliki sali na podo jeden stranski človek leži.

Komaj je na pitanje svojih pajdašov odgovoril, da ga ne pozna i da nezna gdo je, stupi nuter jeden gospon, koj je segurno vlastelin kaštelja moral biti. Dugo je pregledaval Jiuov obraz i nazadnje reče okolo njega stojećem:

— To je odvetek jedne gospodske familje, kaj se Jiu zove; čestit i dober diak s kojega bude vu dojučnosti glasoviti človek. Nè treba se od njega bojati i premda bi ga s larmom sbudili, ipak bi se pristojno ponašal prama nam.

Kada je govora dovršil, odprla su se velika vrata i množina naroda je hodacitilo unutra. Lampaše su sveposud nažgali tak, da je svetlost po sobah bila, kak po belim dano. Jiu je čutil, da bi smèšno bilo se vu spanjo dalje polajiti, zato se počel kretati, skašljavati, da ga opaziju. Kuće gazda se odmah približava i reče:

— Vaš ponizen sluga ima jednu kćer, kojoj danas obdržavamo gosti. Nè smo mislili, da budemo danas to srečo imali vas ovdi pozdraviti, zato se našdam, da nebudete za zlo vzeli, ako smo vas iz snà smantrali. Jiu se hitro stal, globoko naklonil i odgovoril:

— Naj menje sem imal slutnju, da se na tak lépo svečanost spravljate. Da sem znal, bi se bil nato pripravil i svatbenidar sobom donesel.

— Vaša prisutnost je više vředna od ikakvoga svatbenoga dara, jerbo pretira svako nevarno uplivnost. Jako bi vam bil zahval-

Veliki vihiri.

Vu Pondeljek je strašen viher bil vu Čsáktornji. Po polдне se narinułi strašni oblaki i črez jednu vuru je trajal strašen viher. Zatem je tuča curela kak lešnjak velika, koja je strašno kvara načinila. Strašno množinu vode nisu kanali mogli vu se zeti, zato je opet Ternava poglavila nizkeše mesta varaša. Ali ne samo pri nas je to tak već i skoro po celim orsagu. Vu Daruváru je prošloga pondeljka takaj strašen viher bil po polдне oko 4 vure. Dreva je vun spuknul na nekoji mestah zatem je tuča curela i oblak se razdrpil te je tuliko vode bilo da je čeli varaš odmah do koljena bil vu vodi. Vu kupalištu je vništila voda sve cvetlje, sve klupe i stole je odnesla a po niskoših mestah je hiže podkopala, kolce odnesla, svinje, kokoši su se potopile, senokoše vu vodu došle, seno plavalo, tak da su se i oni plakali na strašnim sudnim dnevu, koji nisu čutili toliko kvara, kak drugi siromaki. I tak je po celim orsagu. Tu tuča, tam viher, stréla i t. d. Vu Barscu je strašen viher bil. Stréla je vu jednu stalu vudrila i ova se je vužgala. Sva rogeta marha i konji su vu štali zgoreli.

Vu Vasvármegyiji je takodjer strašen viher bil. Na najviše mestah, kak odonud javljaju je tuča sve vništila, a gde néje vništila, tam je veter tuliko zašuljal žito, da se nikad nebude gori stalo. Strašen viher je vu Villámos občini iz četernajst hižah doli odnesel krov 10 mostov je vništil a Rába zvana voda je strašno poplavila čelu okolicu vu Szakonyfalvi su se četiri hiže porušile od poplave a druge su se vu vodi. — Vu Daruváru je velika voda hitroma došla vu fabriku stekla i tu se je kazan eksplođerál, komaj su pogasili ogenj.

I vu drugih orsagih je takaj mnogo vihra, tuče, deždja i povodnje.

Politički pregled.

Ovoga tjedna bude se odprlo magjarsko orsačko spravišće. Tom prilikom bude i kralj došel na orsačko spravišće, te ga on bude otprl.

jen, ako bi nas s vašom prisutnoštom počastili.

Jiu je poziv za veseljem primal i tak ga je kućegazda vu drugo sobu odpejal, gde jih je najveći sjaj obkolil. Ovdj ga opet gospa domaćica primila. Vu istom hipo se čuju glasi trombentah i drugih glasbila, a jeden inoš stupi nuter, da javi približavanje mladoženje. Kuće domaćina se požuri na primitak svojega zeta, kojega je takodjer Jiuo predstavil. Za kratko vréme si i gospođe svoja mesta prevzele a inoš pako počeli hrano nuter nositi. Né samo hrana je bila izvrsna i tečna, nego i na kredenca se vidla s gemanti nakinčena posuda i zlatni pehari, vu kojih su najdražeše vino ponudjali gostom.

Jiu je ve već i zaručnicu bolje mogel pogledati i nato osvedočenje je došel, da je to naj lepša žena celoga sveta, ali misel mu se je odmah vrnula, kad je s najfinišim nektarom napunjene zlatne pehare opazil, koji su od rok — do rok potuvali. Kad je pehar vu njegovo ruko dospel, spil je vino, pehara je skril i glavu na stol bagnul, kak da bi napit spal. Za kratko vréme su se i gosti razišli. Kućedomaćina je ve stole postavil dal i začudjeno opazi, da jeden zlatni pehar fali. Na svekraje su ga iskali, ali za-

Ablegati su već svi skupa i čekaju da, se orsačko spravišće otpr. Najprije budu svršili sa proračunom i budu votirali štelingu a onda misli se da bude se zaprla spravišće do jeseni. Jer na létne mesece bi svaki rad počival.

Još vu 21 mestah nije odlučeno tko bude ablegat. Tu bude do otpranja orsačkoga spravišća takajše zvršeno zbiranje. To su najveć takovi kotari, gde ili tri četiri kandidati su bili i niti jeden nije dobil većinu, zato je zbiranje po novi put.

Ovoga meseca 15-ga su otprli i bosansko zemaljsko spravišće. Vu ime kralju je Varešanin general, koj je ove dane postal barunom, otprl spravišće. Prilikom toga je jeden serb hotel Varešanin generala zaklati. Kada je Varešanin nazad išel iz konaka, tojest iz hiže orsačkoga spravišća, onda je na tak zvanim cesarskim mostom jeden serb pet put strelil iz njega. Varešanin se nije preplašil nego od srditosti je zakričal — kakva je to svinjarija!?

I stal se je vu kočiji pak je jednoga kaprola zvaj k sebi da serba primi. No onda je već serb i sobom svršil jer je šestu kuglju vu svoju glavu pustil i odmah vumrl. Ustanovili su da se zove Harajić Bogdan serb je i iz Macedonije je došel. Veliju, da za njim bude još više takvih napadajov, pak zato jako paziju.

Kralj je gratuléral barunu Varešaninu, da se je oslobodil nesreće.

Kak veliju kralj se je takaj jako čudil ovomu napadaju jer, kada je on bil prošle dane vu Bosni, onda je bilo još sve mirno.

KAJ JE NOVOGA?

— **Ploha u Tapolci.** U Tapolca občini juniuš 14-ga dana je velika ploha bila. Na dabosi pusti su ran težaki vunu rezali, kada je med njimi strela vudrila i Bakics Ferencu ženu udarila. Velika ploha je hodila u našim orsagu vu Oravica i Tata mestih, takodjer i vu inozemstvo na više mestah.

— **Japanski minister u Buda-peštu.** Barun Oura japanski minister od trgovinske i poljodelske posle je 15-ga juni-

badava. Jeden iz medju slugih je opazko reskéral, da moguće ov stranjski je vzel, ali kućegazda ga je strogo na mučenje opomenul i srdito napal, kak vupa sumnjivali njegove goste! Za kratko je i kućegospodar sa svojom familijom vu spalnicu odišel, spavajućega Jiuu pako su pristolu ostavili.

Kad se Jiu, vu opet kmienoj hiži sam čuti, stane se i čelo pripečenje bi za séu držal, ako nebi imel prišebi zlatni pehar. Za kratko se je na izhodu zorilo, pokrovca si zanota i od šeće se kroz vrt do lese, gde ga prijatelji nemirno čekaju. Jiu njim pripovéda nočno pustalovina i pokaže njim zlatni pehar.

Za nekojo leto poste toga je Jiu doktorsko diplomu dobil i vu Fei-Čiu njemo podeljeno službu prevzel. Vu ovom varašo je nekakov Ču zvani bogat človek stanuvál, koj je jednoč Jiuu k obedo pozval i slugem zapovedal, da najfiniše vino vu najdražehih peharih na stol metnejo.

Prije nek bi bili inoš zadoblenoj zapovedi zádosta vćinili se jeden svojemogospo približaval i nekaj vu vuho pošepetnul, kaj je domaćega gospona zlovoljnoga načinilo. Sedem zmožne pehare su razdelili i Jiu se je iznenadjeno osvedočil, da su ovi pehari vu veličini, formi i massi slični onomo pe-

uša u Budapest došel. Minister je pogledal telefonsku centralnost i obćenje muzeuma. On dan poslie podne je i letećetakmenje pogledal.

— **Kossuth Lajos Tódor u Buda-peštu.** Kossuth Lajos Tódor, — sin pokojnoga Kossuth Lajosa, magjarskoga velikoga rodoljubnika, — je ove dane iz Taljanskoga črez Čsáktornju u Budapest dolazil. Na kolodvoru ga je brat, Kossuth Ferenc dočekal. Kossuth Lajos Tódor bude 4-5 dane ostal u Budapeštu.

— **Velika nesreća u Indii.** U Indii, pri taptjaraci željeznici pod jednim persoaalskim čugu se je most zrušil. Petnajst vaggioni su se u vodu bućnuli. Čudaj ljudi je umrlo, i već njih je oranilo.

— **Anarkišti proti jednoga bankera.** U Frankfurtu pred Meyer Miksa bankera stana se je ove dane noć eksplođeranje pripetilo. Tak se vidi, da ovo delo su inozemstveni anarkišti napravili.

— **Umiranje.** Cziznek János umirovljeni učitelj je tekućeg meseca 14-ga dana u jutro ob 10 vuri u Vashegyu umrl. Pokojni je 68 lét bil star. Njegov sprevod je 16-ga juniuša poslie podne ob 3-i vuri bil u Strídváru. Za njega udovica, dece, i velika rodbinstva tuguje. Nek počiva u Božjem miru!

— **Samokost u žliebu.** Prošle dane u jutro u Budapeštu su na Vámház-körtut i Királyi Pál-lice voglu poleg žlieba jednu človečju samokost našli. Brčtas, da ovo stvar je od nekakov staroga gréha ostalo. Redarstvo je sada podiglo istragu.

— **Ljubav kole!** Klinger Dezső dvajsti lét stari mesarski pomoćnik je ove dane u zugligetski gostioni na vrtu samoubojnik ostal. U svojem listu to piše, da ga je ljubav tirala na ov način. Dakle mladi ljudi, ne budite ljubezni!

— **U Dunaj utopljeni soldati.** U Esztergom varašu dva soldati, koji su pri 76-tim pešičkim regementu služili, su se u Dunaj vtopili. Nesretni soldati na kompu su hoteli od jedne brezuljke na druge dojtí. Ali sredino vože su zgubili ravnoležje, i su u Dunaj opali. Obedva su se u vodi vtopili.

— **Smrt na letinskom zbiranju.** Na letinskom zbiranju orsačkoga zastupnika

haro, kojega je na gustovanju vu pocoprannim kaštelju k sebi vzel. Obernavši se k hiže gospodaru i zapita ga; odkud ima te pehare.

— **Moj otec — odgovori Ču —** je vu Pekingu veliko trgovino imel, pak je iznenada saznal, da se je tam jeden zlatar nastanil, koj je rétko lépe ремеke znal delati, tak je moj otec 8 zlatne pehare dal prišjem delati, koje sem ja po njegovi smerti herbal. Mrzime i povedati, premda je pehare sadržajući tok zapečateni i petnajst lét pod zaklepom bil, nemoći raztomaćiti kak je jeden pehar ipak zgínul. Nikak ne razmim to stvar. Moguće je nekoji inoš oterl, pak falične pečate gori del.

— **Moguće i to — odgovori smehajuć Jiu —** da su peharu kriica zrasla, pak je jednostavno odletel. Ali ja znam, da otom ima pomoći. Imam ja doma jednoga, ovom savsem spodobnoga pehara; buduć, da té jeden samo néma zamene vrédnost, hočem vam ga poslati, da si nedopunite okrujak.

Ču je zahvalil dar; Jiu pako došavši dimo, postal je manjkajući pehar svojemog prijatelju sa listom, vu kojim je opisal način, kak je do toga pehara došel.

Moralna pouka: Vkradjene stvari se prije — ili potli uvek k vlastelino vrneju.

je zrtva postao jedan saškotornjski ulanac. Istomu soldatu s njegovim pajdaši i konjem su vu štali letinskoga vlastelinstva mesto dali, iz koje su vole vu drugo meso preselili. Jedno noć se je jedan vu nekak oslobodil, pak si je staro mesto hotel prevzeli i tak je zgazil jednoga na slami spavajućega ulanusa, da je odmah vumrl. Njegovi pajdaši su ga sa soldačkom parodom položili na vječni počinek.

— **Zaklala ga je pipa.** Labornovits Sebő 59 lēt stari težak je u Budapeštu na svojim stanu ove dane neka popravljal. Svoju pipu si je u ustah zel i gori je išel na jedni lojtri. Nesrečni človek se je na lojtri skliznuo i doli opal. Kad je doli bučnuo, cėv od pipe mu je u gut zislo, tak, da su ga odmah u špital spravili, ali za dva dni — jer je čuda krv zgubil — umrl je. Najmo anda s pipom delati!

— **Potres.** Vu Taljanskoj je opet bil potres. Vu noći okolo 1 vure ovoga meseca 14-ga su strašno stepanje čutili ljudi vu Reggio di Calabria, gdje je i prošloga ljeta bil potres sa velikom nesrećom. No vezda se nije dogodila nesreća zvun velikoga straha.

— **Soldačija po selah.** Od više mestah dojde viest, da néppártski purgari nemira delaju vu občinah. Dan-na dan se tučeju, blago svojih bližnjih dereju i krvariju. Vu Alsólendva je odlučeno vu Felsőlakos, Gyertyanos i Kapca občine soldačiju regulérati da mir bude. Stroške soldačke bude morala svaka občina naplaćivati.

— **Krvalo jezero.** Vu Švajcu, ne daleko od Lucerna je jedno malo jezero, kojemu je voda sasvemu člena. To krvavu farbu dobiva od jedne redke Alpeške trave, skojom je četo dno zaraščeno Letos je voda čista tamno člena, i zato vu copriju verujući ljudi misliju, da bo to, ran tak kak repčica, zlo, beteg i labor preuzrokuvalo. A nikaj drugo je kak nedužna trava na dnu jezera.

— **Kralj na lovskoj izložbi.** Vu Beču je velika izložba lovska iz celoga sveta. Ovu izložbu je pobodil i kralj i jako se mu je dopala. Za najlepšu i najbogašu veli magjarsku izložbu. Pred ovom izložbom je Eszterházy herceg primil i pozdravil kralja, koj je sve dugo i lépo pregledal i sve si je dal rezolnaciiti. Zatem je sam rekel, da je to najlepša izložba.

— **Bugarski kralj vu Belgradu.** Peter serbski kralj je pozval bugarskoga kralja Ferdinanda i kraljicu Eleonoru da budu ovoga ljeta njegovi gosti. Vu juliusu bude išel bugarski kralj k Petru te budu se tom prilikom velike svečanosti priredile. Veliju da bude bugarski kralj jeden tjeden ostal vu Srbiji. Na imendan kralja Petra, kaj bude poleg našega kalendara juliusa 14-ga bude velika soldačka parada. Novine pišeju da bude bugarski kralj izvan Belgrada više serbskih selah pohodil, najme sam glavni grad Belgrad nije vekši, kak Pécs.

— **Letenje.** Nad peštanskimi palačami još traja hrvanje tko može bolje leteti. Najte se smejati dragi ljudi, ja vam velim, da ljudi letiju vu zraku. Napriliku Paulhan zvani francoz je vu srėdu na jeden kilometer visoko letel vu zrak. To je dosta visoko, jer mislimo si samo turen koj bi bil jeden kilometrov visoki, kak bi nam bilo očima na njega gledati. Strašna množina obćinstva ide gledat letenje. Iz celoga sveta na jezero i jezero ljudi ide vu Budapeštu, da vidi kak leti novi človek. Bogme negda su samo oni eteli, koje je tko črez štenge vu zadnicu

vritnuo, ali dēnes letiju sa krilami kak ptice najvučeniši ljudi.

— **Lupeži na utrih letećih strojovah.** 5. i 6-ga ovoga meseca je vu Budapeštu na polju Rákos internacionalna utoka bila za lėtanje, za koju su se i kesokradci takaj zanimivali. Vu velikoj stiski množine naroda su vnoge kesice od plavale. Najčutljivše je bil okrajem Lazarevics Gyura dr. ličnik iz Pancsove, kojemu su iz hladnoga žepa 1280 korun gotovčinu, jedno kartu na ladju i devet komada na tergovacku banko glasujuće-akcije, do 34.900 korun vu vrednosti vkrali. Lakatos András stolaru i Jllés János upravitelju kancallarije, pri magjarskih orsačkih železnica, pako ziatno vuru i lanceka.

Pjesma od velikoga zvona

nedelske farne cirkve

Spisal i na vižu složi: Rhosóczy Elek.

Leta jezeroosemstošestdeset i prvoga,
Je Nedelska slavna fara lépi kinč zadobila.

Da se približava svelek, srđce mi se veselil,
Ar onda kinč ove fare vugodno pregovori.

Veliki zvon farne cirkve je zrok moje radosti,
Njegov glasa vuživati nemorem se zadosti.

Vjutro, kad se zorja svita, s milim glasom me budi:
Stani grėšnik, prekriži se, ter se Bogu pomoli!

Da ti je dal ovu noćku u lėpim miru prespati,
Po milošći njegovj svetog, novj dēn se včakati.

A ja sklopim ruke svoje, ter se molim skrušeno,
Prečistoj majki Mariji: pozdravljenje angelako.

Zdravo budi o Marija! tak zdehnem s milim glasom,
Milosti si božje puna, gospodin Bog je s tobom.

Blagoslovljena si ti med člog sveta ženami;
Blagoslovljen sad, koga si nosila vu vutrobi.

To zgovarjam na dēn tripat: vjutro, polдне i večer,
Da pozdravljam na glasa zvona, Otca Boga drugu kćer.

Ter dođnem: O Marija, moli za nas grėšnike!
Dok živimo; osobito na vuri smrti naše.

Opet čujem, da me milo zove višekrat na dan:
Hodi, hodi, duša draga, k svetoj službi v božji stan!

Hodi slušat reči svete, kaj nam je Bog nazvestil,
I Jezus naš odkupitelj za verovat' ostavil.

Tu naj vtihne jal i nazlob, koj nas doma bantuje,
Božji mir i prava ljubav naj nas veže ovdi sve.

Zreči na tom svetom mestu, višekrat reči one,
Koje su na naš lépi zvon veliki napisane:

„Dika presvetomu Trojstvu! Čast djevici Mariji!
Tak se moreš nadjat, da se tvoja duša zveliči.

Kojoj zadnjič ziga na puč, svojim turobnim glasom,
Neprestano govoreći: draga dušica, zbogom!

Drávavásárhely, 1910. junius 9.

Nekaj za kratak čas.

Onda, kad je Medjimurje pod Horvatsku spadalo, došla su švabska gospoda naše krave pak bice viziteroval, pak da se pobolša marvinsko pleme, hoteli su, da si muži na mesto medjimurskih bikov švajcarske kupiju. Švabska gospoda su jako šintali medjimurske bice, pak kad su jednoga lėpoga bika pregledavali, skoči bik stepe se, pak jednoga švaba s rognji tak visoko hiti, da drugi od straha dole opadne, tretlji pak odbeži. Kad su se zisla ova gospoda, jeden izmed njih veli: Bormeš nebi mislii, da su i medjimurski jaki!

Mati: Zakaj nejdeš Gjurek spat, im je već devet vur. Kaj bude otec rekel, gda dimo dojde?

Gjurek: Kaj bu rekel: Rekel bu dajte mi moju večerju.

Oberster: Za istinu, ja nerazmem to zakaj se oni gospon lajtnant navėk na, smėh dižiju, gda se ja od kakve znamenite stvari žnjimi spominam.

Lajtnant: Prosim pokorno gospodina Oberstera, to jim zato tak delam, ar da bi se ja pred njimi onak malo na srdito držal, rekli bi moji pajdaši, da me špotaju. Ovak pak, ako se na smėh, držim, misliju pajdaši da su me pohvalili, ali pak k večerji pozvali,

Mlinar: — Jeli si ti Miška vzel već mericu od ovoga kaj si mlel.

Sluga Miška: — Jesam dragi gazda.

Mlinar: Pak jeli te videl muž, gda si jemal?

Miška: Nije videl.

Mlinar: No onda još jedenput vzemi mericu, kaj bude videl ar drugač nebude hotel veruvati.

Svadili su se pekovski inaš i šostarski da koja meštija je preštimateša, šostarska ali pekovska.

— moja meštija je preštimateša, rekel je pekovski inaš, — ar zemlje deneju na stol, čizme pak pod stol.

Kaprol: Poveć Ti meni, zakaj su Verndlove puške bolše, kak druge?

Regrut: Zato su bolše, kajti je žnjimi bolje moći streiliti kak zdrugemi.

Soldačka lukavost.

Kaprol (k jednomu soldatu): Onu klobasicu, kaj s tebi s doma poslali, ja budem pojel, kaj ne budeš ti od nje čeznuće za zavicajem dobil.

Bezobrazan prosjak.

Prosjak: Rano vezda sam čul od jednoga prijatelja, da su gospodična njemu 10 fillera dali, jer samo jednu nogu ima.

Gospodična: To je istina.

Prosjak: No, onda meni nek daju 20 fillera, ar ja dva noge imam.

Urednikov odgovori.

Našim poštuvanim čitateljom dajemo na znanje, da budemo svaku nedelju na ovom mestu odgovor dali svakomu, koj se k nam obrne sa kakvim gud pitanjem. Zato si svaki naj svoje ime lépo podpiše da budemo mogli znati tko je to, koj pita kaj od naš Nekaji bude morebiti čekati morali na odgovor, ali to jim naj nezeme voľju, jer morebiti pitanje, koje moramo razsvetliti je tožkeše, pak zato nam više posla da, dok ili po zakonskih knjigah ili od vućenih za to ljudih dobimo odgovor. Za atres je dosta ako se piše: „Gosp. Urednik „Medjimurja“ Čaškotornja.“

Naši odgovori budu takvi, da bude se svaki mogel anekaj navčiti iz njih. Zato je naj svaki navč dobro preč Miklos S. Sigurno se do sada još nezna broj ablegatov, jer na nekoih mestah sada nadopunjavaju izbor. No ali ako su za vezda je toliko sigurno, da siranka narodnog posla ima 250 ablegatov. Za njom je najjaka Kossuthova stranka koja ima 60 ablegatov.

Szernec S. Vi nas pitate, kaj je to da človek more leteti? Ako bi vam to hoteli razložnčiti, vnoge tinte bi trebalo. Glavno je da more leteti. Čujte nas. Jedn mernik navek pazi goluba, kak on leti. Taj mernik si napravil velikoga, strašno velikoga goluba iz željeza platna drėva. Ovoga velikoga goluba jeden motor tira, a napred, gde bi gazda morala biti je jedna velika vrtuljka koja je k svedru spodobna. Ovu vrtuljku motor tira i ona vrta vu luft, med tem velika krila mnogo luft nabereju pod se i mašina se zdigne vu luft a človek koj vu jednoj košari sedi ju ravna, da redovito ide. Tak onda more leteti črez morje i gore nad oblaki i ober grmljavice, ali samo tam gde je miren zrak. Viher najvišeput doli hiti letećega človeka. No ali ako se već jedenput znaši leteću mašinu, već budu znaši i to da budu i proti vihru mogli leteti. No to se najte još bojati da bi i mi leteli, more biti naš vnuki budu već dobili takvo perje, da budu mogli leteti. Pozdrav! — M. I. K. Kupite si sigurno svakiput pisal, jeli ste gvinuli ili nē. — Mđfya. Prosite gospodina naučitelja, oni vam budu već na ruku vu tēm poslu.

Gabona árak. — Ciená zítka.

mmázsa	1 m.-cent,	kor. fill.
Buza elsőrendű	Pšenica	18.50 —
Rozs	Hrč	12.50 —
Árpa	Ječmen	11.20 —
Zab	Zob	11.00 —
Kukoricza	Kuruza nova	12.20 —
Fehér bab új	Grah beli	16.40 —
Sárga bab	» zuti	13.50 —
Vegyes bab	» zmésan	12.20 —
Kendermag	Konopljenoseme	15.00 —
Lenmag	Len	22.50 —
Tökmag	Koščice	21.20 —
Bükköny	Gralorka	12.00 —

Lakás

az Erzsébettér 5. házszám alatt
2 utcai 1 előszoba és konyha ju-
lius 1-re kiadó. Bővebbet ugyanott.

Egyszer- és többször is hasz-
nált, valamint teljesen új-for-
galmi- és ászok- boroshordók
minden nagyságban jutányos
árért kaphatók

Benkő Mihály
bornagykereskedésében
Pécs

Egy francia gyártmányu, 2 hen-
geres, 14 lóerejű 4 üléses, nagy fény-
szórókkal bíró

automobil

és egy 3 és fél lóerejű, egy hengeres
Puch-féle

motorkerékpár

olcsón eladó.

Schrantz Elek, Stridóvár.

Schmidt Ede :: zongoraterme
CSÁKTORNYA.

Ajánlja a legkitünőbb minőségű
zongoráit.

Olcsó árak? :: Becserelés!

Részletfizetés? :: Jótállás!

857 1-20

Egy jó erkölcsű fiu

tanulónak

felvétetik

HEINRICH MIKSA

fűszerkereskedésében Csáktornya.

Amíg a készlet tart !

Magasszárú Chevreaux cipők lackkaplival 10 korona
 Box bőrből szintén magasszárú lackkaplival fűzős
 vagy oldalgombos 9 ”
 Fényezett zergebőr félcipő 7 ”
 Chevreaux félcipő lackkaplival fűzős vagy oldalgombos 9 ”

Uricipők 7 koronától 30 koronáig. - A minőségért szavatolok.

POLLÁK GYULA divatárúháza, Csáktornya.

Uri szövetöltönyök 15 koronától feljebb.

Értesítés.

Van szerencsém a n. é. közönséget értesíteni, hogy hely-
ben Patak-utca 4. szám alatt (volt Lukovnyák-
féle ház)

kárpitos-műhelyt

nyitottam.

Divánok, garniturák, matracok készítését, angol bőrmunka,
függöny felrakást, szállodák, fürdők berendezését stb. stb. e szakba
vágó munkát izlésesen, jutányosan, jótállás mellett végzek.

Szives pártfogást kérve, maradok
Csáktornya, 1910. május 29.

kiváló tisztelettel

KUKECZ ANTAL
kárpitos és diszító.

Egy tanuló felvétetik.

FELHÍVÁS.

A „Perlaki takarékpénztár r.-t. Perlakon“ azon részvényeseit —
kik az új kibocsájtásu részvényeikre a részleteket még be nem fizették fel-
hívjuk, hogy az általuk jegyzett részvényeknek megfelelő hátralékos részvény-
tőket késedelmi kamataival együtt fizessék be — mert ellenkező esetben —
amennyiben a befizetést jelen felhívásnak harmadszori megjelenésétől szá-
mitott négy hét alatt sem teljesítik, igazgatóság a már teljesített befizetéseket elveszettnek s részvényeiket az alapszabályok 7 §-a értelmében érvénytelennek fogja nyilvánítani.

PERLAK, 1910. június 4.

Igazgatóság.

Alsó-Muraközi Takarékpénztár Részvény-Társaság Perlakon.

Hirdetmény.

Az ALSÓMURAKÖZI TAKARÉKPÉNZTÁRRAL EGYESÜLT ÖNSE-
GÉLYZŐ SZÖVETKEZET f. évi június hó 12-én tartott rendkívüli közgyűlése
a szövetséget feloszlását határozta el azzal, hogy ezen határozat jelen hir-
detmény közzétételétől számítandó 6 hónap mulva válik jogerőssé.

Perlakon, 1910. június hó 13.

856 1-3

Az Igazgatóság.

STOCK-COGNAC MEDICINAL

szavatolt valódi
borpárlat

Camis és Stock

gőzpároló telepéből,

Barcola.

COGNAC-gőzfőzde,
állandó hivatalos ve-
gyi ellenőrzés alatt.

Kapható minden jobb üzletben!

THIERRY A. - TÖRVÉNYESEN GYÓGSZERÉSZ BALZSAMA - VÉDVE.

Csak az **apóca védőjegyü** az igazi. A lélegző-
szervek minden megbetegedése, köhögés, vérköpés,
rekedtség, höghurrit, tüdőbaj, gyomorgörccs és más
gyomorbetegségek, minden belső
gyulladás ellen, továbbá étvágy-
talanság, rossz emésztés, szék-
rekedés stb. ellen biztosan hat.
Külsőleg, szájbetegségek, fog-
fájás, égett sebek, kiütés, nyi-
lálás és különösen influenza
ellen stb. használ. 12 kicsiny
vagy 6 duplaüveg, vagy egy
nagy családi üti üveg 5 kor.

Allein echter Balsam

aus der Schutzengel-Apotheke
des
A. Thierry in Pragrad
bei Rohitsch Saurovan.

éánkósa, dalkiütés n l; ellásvolt minden idegen
anyagot genyedat. okszor fölöslegessé teszi a
fájdalmas operációt 2 lévely 3 korona 60 fillér.

Cim: Schutzengel-Apotheke des A. THIERRY
in PRAGRADA bei Rohitsch.

Főraktár: Török József gyógyszerész Budapest.
796 10-20

Legújabb magyar találmány: Fogkefe fölösleges

DENTON

egyesíti a fogkefét, fogport
és szájvizet, igen kényelmes
: és minden fertőzést kizár :
ára 30 darabonként do-
bozba csomagolva 70 f.

Kétféle nagyságban kapható hölgyek és
urak részére PETHŐ JENŐ gyógyszer-
tárában és minden illatszerüzletben,

Használati utasítás:

A hüvely színes oldalával a tenyér felé
fordítva a mutató ujjra huzandó és hasz-
nát előtt rövid ideig vízbe martandó.
A fogakat kívül-belül lehetőleg hossz-
irányban dörzsöljük le.

840 4-5

Egy jó házból való fitú

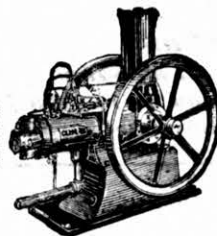
tarúlóznak felvétetik

Kertész Lajos cukrásznál
Csáktornyán.

500 2-3

CLIMAX

:: nyersolajmotorok és lokomobilok ::

Legjobb és
legolcsóbb
hajtóerő mező-
gazdasági és
ipari célokra.

Nincs
: robbanási :
veszély!

se pénzügyöri
ellenőrzés.

Elsőrangú
referenciák.

BACHRICH ÉS TÁRSA
BUDAPEST : WIEN : HAMBURG

□ MOTORGYÁR □

Wien, XIX/7, Heiligenstädterstrasse 83.

Magyarországi mintaraktár és iroda:

Budapest, V., Szabadság-tér 17. (Pálota.)

KOVALD PÉTER ÉS FIA

cs. és kir. szab. kelme- és szőrmefestő, vegytisztító és gőzmosó-gyár
BUDAPEST, VII., SZÖVETSÉG-UTCA 37. SZÁM.

megbizói kényelmét szem előtt tartva elhatározta, hogy minden tekintélyes vidéki vá-
rosban képviselőlet létesít és ezáltal módot nyújt a nagyérdemű közönségnek arra, hogy
cégét — a csomagolás és postaköltségek mellőzésével — közvetlenül felkereshesse

Hirschsohn Testvérek Csáktornyán

vette át a képviselőlet és a gyár rendes áráiban vállalja az uri, női- és gyermek-
öltönyök, disztó és butorszövetek, függönyök, kézimunkák, szőnyegek, csipke-
és végáruk, szőrmék stbiek vegytisztítását és festését.

➔ Ügyszintén ágytollak tisztítását és fehérneműek mosását is. ➔

A nagyérdemű közönséget biztosítva kifogástalan munkájáról és mindenkor méltányos
áraitól, szíves jóindulatába és figyelmébe ajánlja a képviselőlet és számos megbízástát
kér a

850 6-26

KOVALD PÉTER ÉS FIA CÉG.

Bolinder

nyersolajmotorok
nyersolajlokomobilok

csak

Szabó Emil és Társa cégnél

Budapest, V., Ferencz József-tér 6. szám

(Gresham-palota, a lánchíddal szemben) kaphatók.

Sürgöncím
Szabóék
Budapest.

Telefon
76-48.

Szívógázmotorok. : : Benzinmotorok.
Cséplőgépek. : : Malomberendezések.

780 10-16 Árjegyzék ingyen és bérmentve

Kotor községben — fő-utca, sarokház, élénk
forgalmi helyen

egy üzlethelyiség

egyszobás lakás, konyha, éléskamra, padlás, pince,
bérbe adandó. Bővebbet

Szabolcs Rókusnál Kotorban.

Vu Kotoru — na križopotju glavne ulice, na
voglu živahnoga promjeta

se jeden štacun

jedna soba, špajza, najže i pivnica na rendo daje.
Obilješe pri

853 1-1

Szabolcs Rokušu u Kotoru.

